

Pensionsformuen på kryds og tværs

Resumé: Whatwif

MAJ

Nøgleord: Privat pensionsformue, PBANK, markedsværdi, udskudte skatter, privat forbrug, offentlige kasser og fonde og dokumentation af PBANK.

Modelgruppepapirer er interne arbejdsrapporter. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan ændres ved opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

1. Introduktion

Pensionsformuen skal tjene to formål i ADAM¹. For det første er det en væsentlig brik i husholdningernes formue. Således bestemmes den sammen med forbruget og arbejdsudbudet. Pensionselskaberne må derudover anses for vigtige aktører på kapitalmarkedet med implikationer for internationalisering og prisdannelse på de finansielle markeder. Adfærden på arbejds- og kapitalmarked er dog upåvirket af pensionsformuen i ADAM, hvilket efterlader effekten på forbruget.

I MAJ211103 har vi gennemgået hvordan pensionsformuen bør indgå i forbrugsbeslutningen i detalje. Den tvungne² opsparing skal behandles lidt specielt. I en simpel model uden tvungen opsparing er det blot formuen til tidspunkt 0 og den tilbage diskonterede livstidsindkomst, som udgør grundlaget for forbrugsbeslutningen. Med en tvungen eller begrænset (se fodnote 2) opsparing vil den marginale opsparings tilbøjelighed ikke være påvirket af afkastet på denne del af opsparingen; men derimod udelukkende på den almindelige opsparing med markedsafkastet. Dermed opstår der en kile mellem diskontering og den tvungne opsparings afkast. Vi betragter her arbejdsgiveradministrerede ordninger på lige fod med privat tegnede ordninger, idet karakteristikaene, skattebegunstigelse og pensionsafgiftsskat, er identiske. Endvidere er de begge begrænsede, idet kun et maksimum beløb kan fratrækkes i skat.

Det andet formål er mere indirekte og tjener at justere den offentlige sektors gæld. Som nævnt kan de fleste pensioner fratrækkes indkomst inden skat. De beskattes derimod ved udbetalingen. Disse skatter – ofte benævnt udskudte skatter – har en betydelig størrelse og må specielt under opbygningen af pensionsformuen, hvor indbetalinger er meget større end udbetalinger, kunne bringe ubalance på de offentlige finanser.

Vi splitter gennemgangen af formuen i to dele. De private ordninger og de offentlige. Karakteristik af de private svare nogenlunde til ovenfor; men de offentlige kasser er dog anderledes. For det første er de tvungne og dernæst er der et element af omfordeling. Derfor betragtes fx ATP i Nationalregnskabssammenhæng som en skat ved indbetaling og en transferering ved udbetaling. Denne (i intertemporal sammenhæng) lidt pudsige konstruktion betyder at de offentlige kasser anses for at være statens ejendom og derfor indgår i opgørelsen af den offentlige gæld. I en livscyklus sammenhæng skal ordningen behandles som en opsparing og formuen, som værende husholdningernes. Tvivlen om hvordan offentlige ordninger benævnes er meget uheldig; men i forbindelse med udskudte skatter er det lidt enklere idet

¹ Der er et tredje mål, som skyldes ADAMs historiske tilknytning til Nationalregnskabet. Pensionsformuen opgøres i Nationalregnskabet og dermed burde den genfindes i ADAM. Opgørelsen er dog ikke relateret til de to andre formål og vi behandler derfor ikke Nationalregnskabet's opgørelse i dette papir.

² Pensionsformuen er ikke tvungen; men et resultat af forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere. Endvidere er der stadig dele af arbejdsmarkedet som ikke har kollektive ordninger, så der er stadig et frit valg set fra arbejdstagerens side. Derimod er ordningerne begrænsede i den forstand at skatteopsparingsbegunstigelsen er begrænset til maksimum beløb.

ordningen fritages for skat ved indbetaling og beskattes ved udbetaling. Endelig er der andre forpligtigelser såsom tjenestemandspensioner og efterløn, som vi ikke behandler her; men som har karakter af pensionsopsparing.

2. Hvem opgør pensionsformuen?

Pensionsformuen er en heterogen størrelse. Der findes et væld af ordninger og institutioner på det finansielle marked som formidler opsparingsmuligheder.

Lad os begynde med de private ordninger. Selve pensionsformuen er desværre ikke indberetningspligtig, men kun ind- og udbetalinger til de offentlige skattemyndigheder og det kun for en begrænset periode. Dette er medvirkende til at data er ret gode på dette område. Derfor har PBANK³, ADAM's pensionsdatabank, disse som hjørnesten i konstruktion af pensionsformuerne. Disse akkumuleres fra ind- og udbetalinger, samt et antaget afkast.

Den private pensionsformuen vil vi i det kommende bygge på 2 forskellige kilder udover PBANK: Finansministeriets og Forsikringsoplysningen. Begge bruger tal fra Finanstilsynet. Finansministeriet anvender dog kun aktiver fra de seneste år; mens historiske tal er baseret på hensættelser. Forsikringsoplysningens tal er derimod baseret på balancer også historisk.

Endelig opgør Danmarks Statistik også en pensionsformue. Denne er dog udelukkende baseret på kollektive ordninger og er dermed ikke interessant i vores tilfælde, hvor vi fokuserer på de skattebegünstigede. Men som allerede nævnt i fodnote 1, vil ADAM fremover også indeholde denne formue for at kunne være konsistent med Nationalregnskabet.

Vi vil kort inden vi kigger på tallene diskutere opgørelsen af dem på to forskellige sektorer. Livsforsikringsselskaber og pensionskasser er den ene, hvor formuen opgøres fra balancen. Den anden sektor er pengeinstitutsektoren, som jo har betydelig andre aktiviteter og balancen kan derfor ikke anvendes. Derfor henter vi indestående på diverse konti.

Endelig er der de offentlige kasser, ATP, LD, SP og DMP. Kun ATP går langt tid tilbage og den har i ADAM været behandlet som en transferering. De øvrige har vi gode data på.

3. Livsforsikringsselskaber og pensionskasser

Ifølge teorien har vi brug for at vide husholdningernes tilgodehavende hos kasserne. Denne udgør i princippet markedsværdien af langt de fleste aktiver. Desværre er det nok ikke det ideelle begreb. Markedsværdien vil være under stærk indflydelse af kortsigt svingninger i økonomien og derfor ikke nødvendigvis afspejle langsigt forpligtigelserne. Derudover er der historisk set ikke nogen opgørelse af pensionsformuen til markedsværdi, idet opgørelser af

³ PBANK er kort dokumenteret i Appendiks A. Bemærk at denne dokumentation er komplementær til tidligere modelgruppepapir ghe27999, hvor appendiks mangler for udbetalinger, formuer og afkast.

feks. obligationer ikke er til kursværdi; men til en matematisk kursværdi, som kan adskille sig fra markedsværdien.

Alternativt kan passiv siden måske bruges, her skal kasserne opgøre hensættelser. Disse svarer til pensionskassens beregnede forpligtigelser. Historisk set har disse intet direkte med markedsværdien af pensionsformuen at gøre; men efter Pinsepakken (1998) skal der anvendes en markedsrente i diskonteringen af hensættelserne, dog først fra 2001. Derudover har kasserne incitament til at lave forpligtigelserne så små så muligt, for det betyder at de ikke så let kommer under administration. Hvis egenkapitalen inkluderes sammen med hensættelser har vi kassens balance og samlede aktiver. Men som sagt er det ikke muligt at tolke dette som værende markedsværdi (specielt når vi kommer en del år tilbage).

4. Pengeinstitutterne

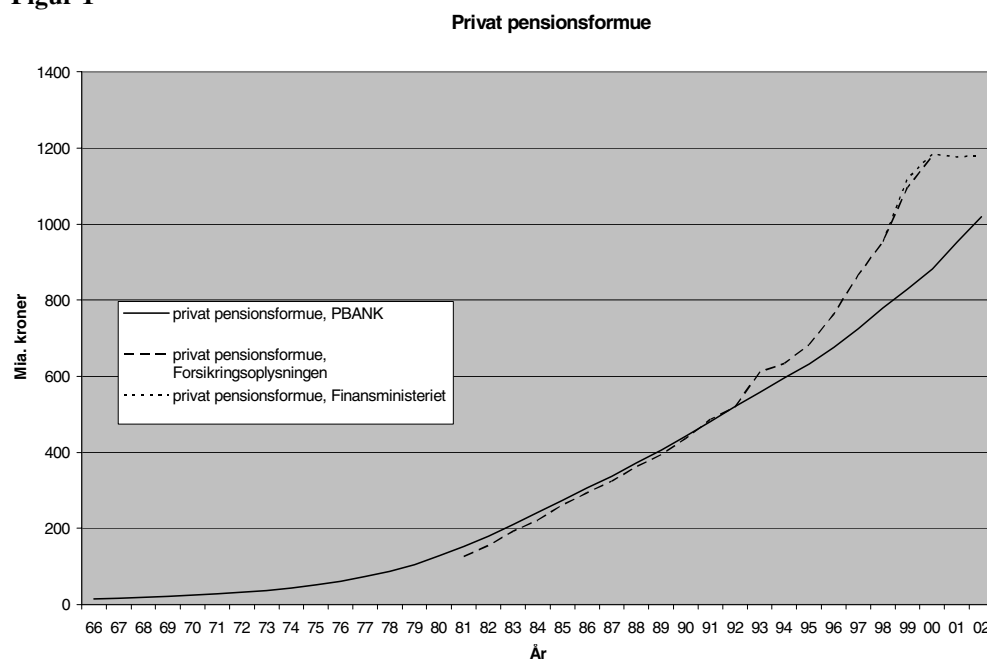
Det som opgøres er indeståender på pensionskonti (rate-, selvpensionerings-, kapital-, og indeksskonti) og depoter af typen (rate-, selvpensionering- og kapital depoter (opgjort til markedsværdi)). Pengeinstitutter har betydelig andre aktiviteter end pensionsopsparings.

5. En grafisk illustration af tallene

I dette afsnit ligger vi grundlaget for at vælge en tilbageføring af de skattebegünstigede pensionsformuer.

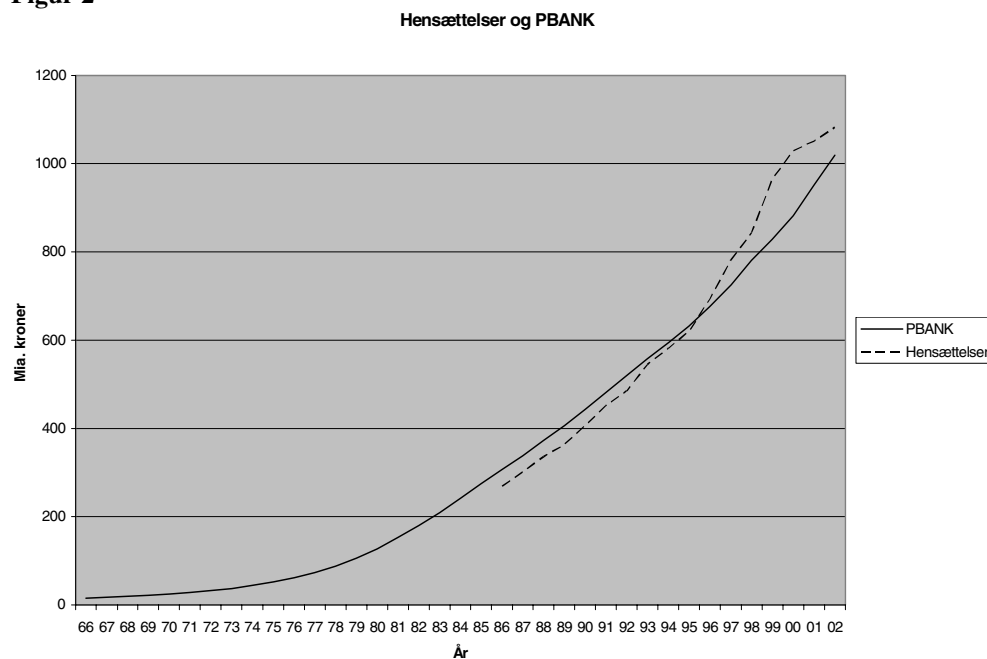
I figur 1 ses PBANK's samlede privat pensionsopsparing, wpp. Denne har vi sammenlignet med Finansministeriets og Forsikringsoplysningens opgørelser af aktiv siden. PBANK er opgjort som beskrevet ovenfor ved akkumulering af ind- og udbetalinger, samt afkast efter skat. Finansministeriet er aktiv siden, mens Forsikringsoplysningen er passiv siden, som skal stemme. Det gør de også i 1998; men i 1999 og 2000 er der en lille forskel. Det er ikke muligt pt at få opklaret den forskel; men Finansministeriets formueopgørelse for pengeinstitutter stemmer overens med PBANKS (Bemærk her skal lige indføjes at forskellen er i PI sektoren (omkring 99% af uoverensstemmelsen), resten stemmer).

Figur 1

Selvom PBANK rammer meget skævt i 90'erne, hvor beholdningen af aktier voksede samtidig med store kursstigninger, er det ikke sikkert at den rammer skævt mht. hensættelser. I figur 2 viser vi at hensættelser og PBANK følges tættere end aktiv siden. Det passer nogenlunde med ideen om at kursændringerne ikke umiddelbart bliver allokert til pensionsopsparene. Men over længere perioder med store gevinster må det naturligvis komme opsparene til gode, hvilket tydeligt ses i figur 2, hvor hensættelserne ligeledes er påvirket af de negative resultater i 2001 og 2002.⁴

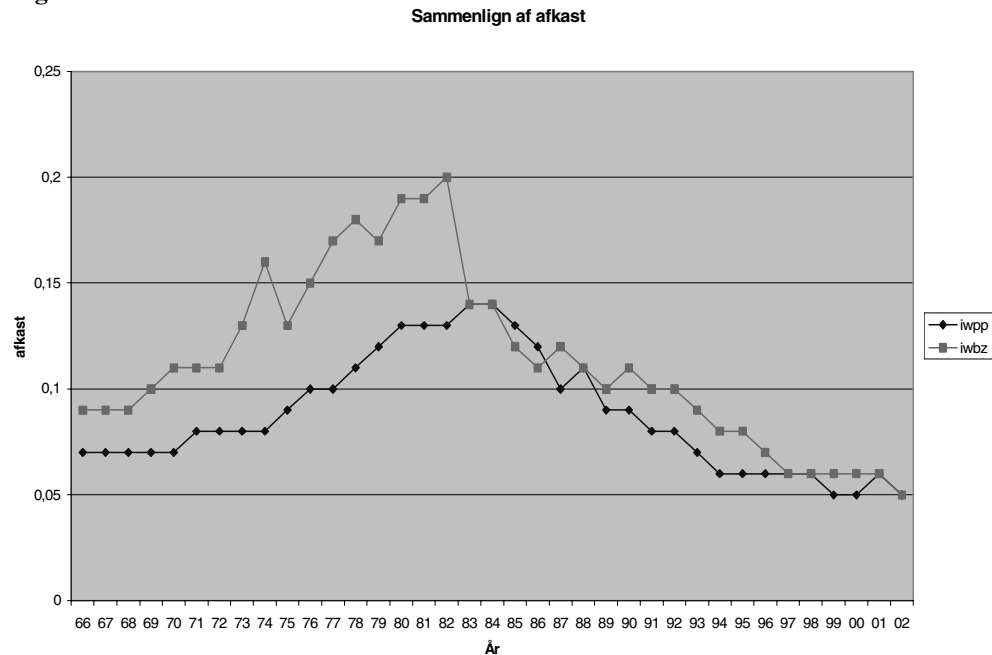
Figur 2

⁴ Underforstået her at forskellen mellem PBANK og hensættelser/aktiver er ændringer i markedsværdien af formuen. Det er ikke den eneste forskel. PBANK har interpoleret ind- og udbetalings serier tilbage i tid, og hvis denne profil rammer skævt vil der være uoverensstemmelser med hensættelserne/aktiver alligevel.

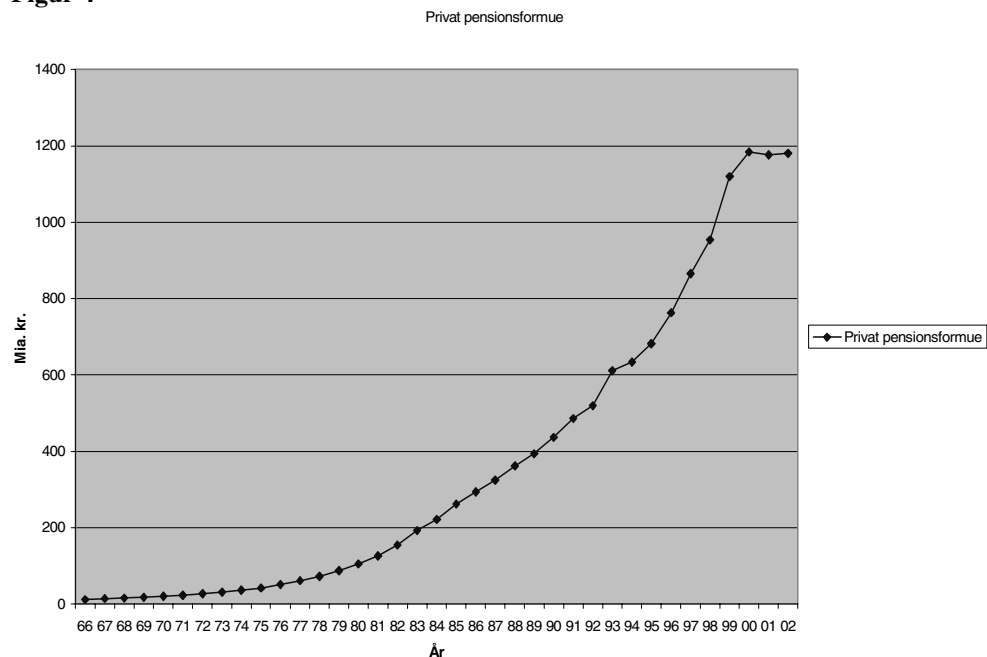
Desværre har vi ikke kunnet skaffe tal fra før 1981 og derfor vil vi bruge PBANK. Forskellen kan ses i figur 1, hvor der i 1981 var en forskel på 26 mia. kroner, hvilket er et betragteligt beløb da formuen ifølge Forsikringsoplysningen var på 126,5 mia. kroner. Her nivellerer vi PBANKs formue til Pensions og livsforsikringsniveau i 1981. PBANKs niveau er højere end hensættelserne og aktivsiden i 1986 og 1981 henholdsvis. Det kan skyldes at kurserne har udviklet sig ugunstigt for pensionsopsparerne. For at få et lille indblik i dette kaster vi blikket på kursudviklingen for obligationer. Figur 3 viser at kurserne ikke har været specielt negative i denne periode. Jf. fodnote 3 kan forklaringen være tilbageprojekteringen af ind- og udbetalingerne, som forklarer niveau forskellen.

Figur 3

Den endelige tidserie for pensionsformuen bliver derfor en kombination af diverse kilder. Hvis vi skal have kursjusteret formuen tilbage i tiden skal vi anvende sammensætning af formuen på komponenter og viden om afkast af hver én af dem. I figur 4 har vi gengivet vores bud på en privat pensionsformue, som kombinerer tallene fra figur 1 for Finansministeriet, Forsikringsoplysningen og PBANK. Her bruges Finansministeriet fra 1998 til 2002, Forsikringsoplysningen fra 1981 og Pbank nivelleret til 1981 for perioden bagud. Skal formuen herefter dekomponeres kan PBANK detaljerede gruppering anvendes til at skabe disse formuer (top-down).

Figur 4

Fastlæggelse af formuen tilbage i tiden på denne måde giver restriktioner på de underliggende komponenter, ind- og udbetalinger, afkast og kursgevinster. Da vi har serier for de fleste vil det være interessant at få sammenlignet. En alternativ metode er at back caste serien med disse underliggende værdier. Noget som kan resultere i negativ formue. I et senere papir MAJxxxx diskuterer vi netop denne fremgangsmåde.

6. Offentlige kasser og fonde

Offentlige kasser og fonde indeholder transaktioner som minder om den private pensionsopsparring. Feks. kan skatte behandlingen af arbejdsmarkedets tillægspension ses som en private ordning, idet den fritages for beskatning ved indbetaling men den beskattes derimod ved udbetalingen. Der er dog et væsentligt omfordelings moment i feks. ATP samtidigt med at det er tvungent, hvilket i nationalregnskabssammenhæng fører til at de betragtes som skatter. I et intertemporalt lys er der tvivl om hvorvidt disse er en del af husholdningernes opsparring og dermed påvirker forbruget gennem den ene eller den anden kanal.⁵

Derfor opgør vi værdien af de offentlige kasser. Disse vil være den særlige pensionsopsparring, den midlertidige pensionsopsparring, lønmodtagernes dyrtidsfond, og arbejdsmarkedets tillægspension.

Kilden er for de seneste år Finansministeriet; mens de gamle balancer kan hentes fra forsikringsoplysningen.

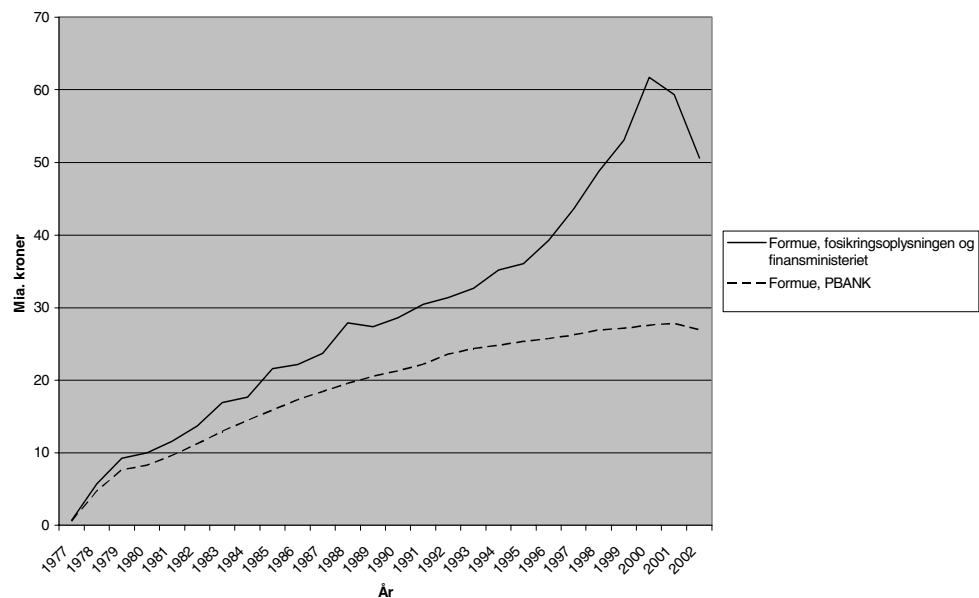
⁵ Diskussionen er principiel omkring skatter og transfereringer, der ved arbitrær benævning (label) kan ændre det årlige budget vilkårligt; men i et intertemporalt lys er der ingen tvetydighed (Kotlikoff (1988)). Fx den særlige pensionsopsparring (SP) har blandt andet skiftet label undervejs.

De samme kommentarer omkring opgørelsen til kursværdi er undergået disse kasser med pinsepakken. Derfor er det kun de seneste år som vil afspejle markedsværdien af formuen.

På samme måde som før kan vi sammenligne PBANK versionen af disse tal og de nye opgjort efter balancer for LD. I ADAM findes ikke en separat opgørelse af ATP formuen (den indgår dog i FINBK's obligationsbeholdning for offentlige kasser og fonde). Mens SP formuen kun er opgjort fra 2002. Det skyldes som før omtalt at SP betragtedes som en skat a la ATP. Men definitionen af SP ændrede sig da SP blev mere individuel præget. Denne ændring betyder at det er formuen til markedsværdi ultimo 2002 som anvendes og herfra akkumuleres så ind- og udbetalinger samt afkast eksklusiv kursgevinster. Det efterlader os med LD.

Figur 5 giver et billede som i høj grad svarer til de øvrige figurer. LD har endda givet større afvigelser end resten af ordningerne.

Figur 5: LD formuen

6. Konklusion

Formuen som vi opgør er den skattebegunstigede formue. Formuen i dag skal der ikke være tvivl om. Derfor holder vi os til FM og DREAM's opgørelse. Whatwif

I dette modelgruppepapir har vi opstillet den aggregerede formue. Der er af interesse at få den opsplittet på forskellige typer, såsom

7. Kilder og litteratur

Finanstilsynet hjemmeside.

Forsikringsoplysningen (2001): ”

GHE27999: ”Dokumentation af PBANK”

GHExxxx99: ””

Appendiks A

PBANK redegørelse

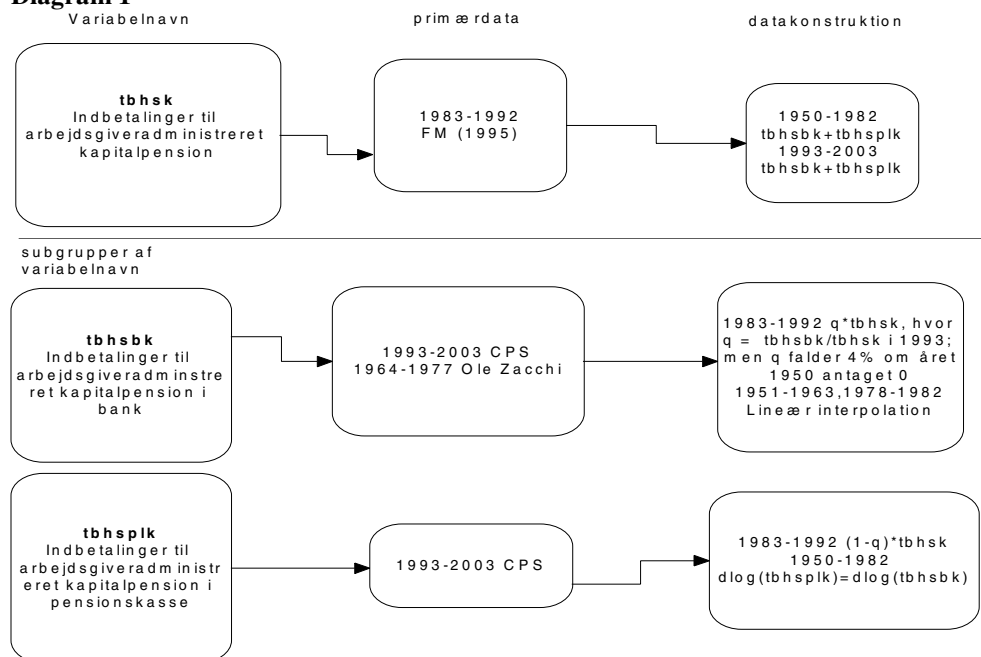
Da PBANK anvendes før 1981 følger vi at et kort gennemløb af datamaterialet og forudsætningerne for denne del af PBANK bør være gennemgået. PBANK er dokumenteret i en række papirer (GHE99, GHE99, og GHE00). Specielt GHE27999 er værd at læse. Desværre har dokumentationen i dette papir kun forklaringer på hvordan indbetalingerne er konstruerede. Dette appendiks råder bod på det.

Lad os begynde med at gennemgå grundkilderne tilbage i tiden. Der er kun to serier for ind- og udbetalinger helt tilbage til 1950. Det er ind- og udbetalinger fra totale og arbejdsgiveradministrerede ordninger i pensions og livsforsikringssektoren. Data er fra Nationalregnskabet. Men formentligt (MAJ tjek) er tbhsp (typshp) kædet med vækstraten i tffpi (tffpu) før 1971. Endvidere er tffpi (tffpu) kædet med vækstraten tbhsp (typshp) fra 1971 til 1988, selvom der er en serie på tffpi (tffpu). Disse serier er i høj grad ryggraden i tal fra før 1971. Men som antydnet ved at anvende tbhsp (typshp) fra 1971 til 1988 for tffpi og tffpu har vi allerede antydnet vores tillid til denne serie. Derudover har vi tal for indbetalinger til arbejdsgiveradministreret kapitalpension (1983 til 1992 fra FM (1995)). Vi har tal for arbejdsgiveradministrerede kapitalpension i banker (Ole Zacchi) fra 1964 til 1977. Derudover har vi indbetalinger til indeksordninger fra banker. For rentestrømme anvendes tifpn1 fra Nationalregnskabet, 1988 og frem. Før da er tallene kædet med tii. For renteindtægter fra 1950 til 1984 anvendes tal fra FM (1983 og 1986) og fra 1985 kommer tallene fra FM (1997 (CBL???)

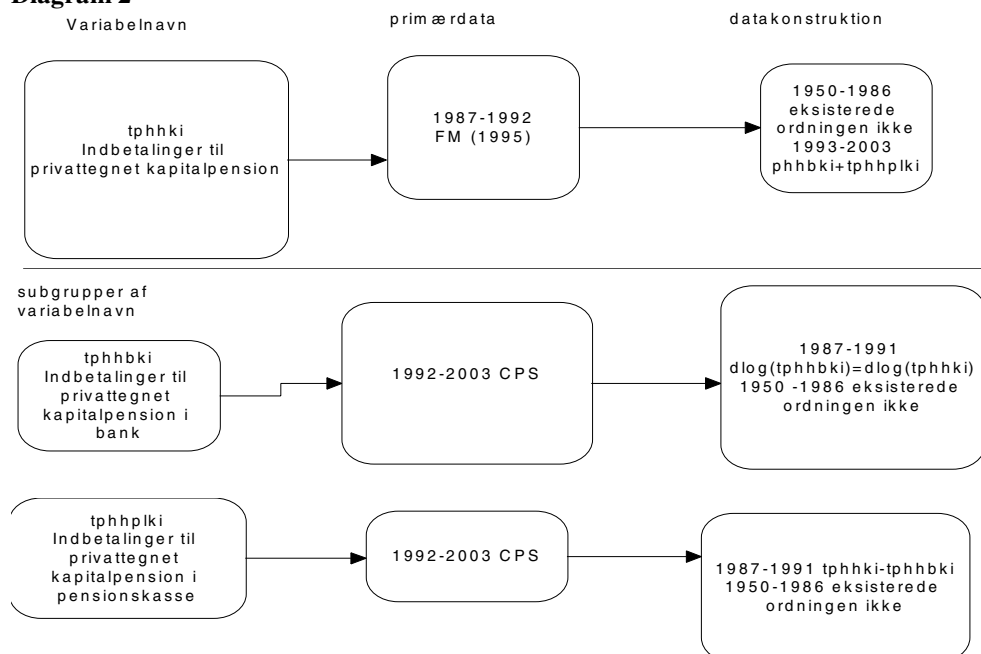
For en god ordens skyld og for at komme godt i gang tager vi lige indbetalingerne engang til⁶.

Vi koncentrerer os om at danne de 4 indbetalingstyper, som er indeholdt i ADAMBK. I diagram 1 og 2 er gengivet kapital indbetalinger på de to typer, arbejdsgiveradministreret og privattegnet. Som det ses har vi information fra en del forskellige kilder, som så kan stykkes sammen.

⁶ De oprindelige kommandofiler (pensdata.cmd, datagenr.cmd og navne.cmd) er omskrevet fra bunden og strukturen her følger de nye kommandofiler (nypbank.cmd (indbetalinger), nypbank1.cmd (udbetalinger), nypbank2.cmd (afkast) og nypbank3.cmd (formuer) og de eksekveres alle fra nypbank3.cmd. De giver i øjeblikket samme resultater som de gamle filer; men der vil komme nogle følgerrettelser i forbindelse med omlægning af formuen til bogført/markedsværdier. Disse dokumenteres separat i et efterfølgende papir.

Diagram 1

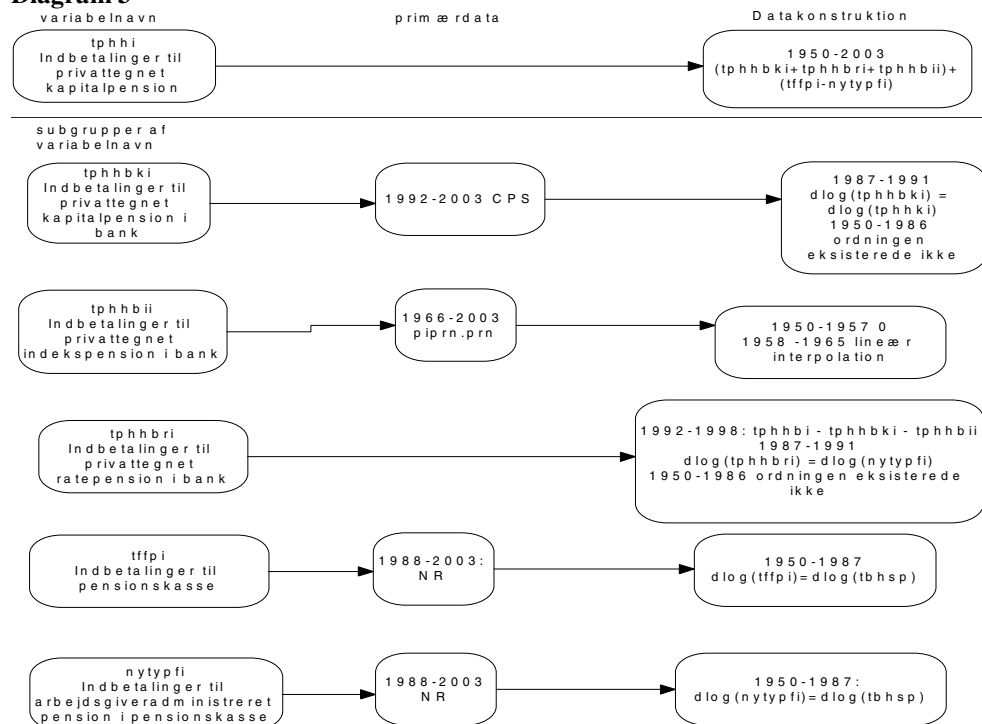
Som før bemærker vi at indbetalinger i banker og pensionskasser har samme vækstrater. Bemærk at væksten i indbetalinger til arbejds giveradministreret kapitalpension i penionskasse er forudsat at have samme vækstrater som indbetalinger i banker. Er det ikke lidt underligt????????????? Sammenligning af data for perioden hvor vi har oplysninger for begge serier er yders forskellig og indikerer ikke at vi kan bruge samme vækstrate (jf ændringen i q).

Diagram 2

Atter er konstruktionen en anelse tvivlsom. Hvorfor anvendes væksten i bank for pensionskasse??????? Hvis vi sammenligner vækstrater for 1992-2003 er der ikke en klar sammenhæng. Når disse er konstruerede kan vi bestemme de

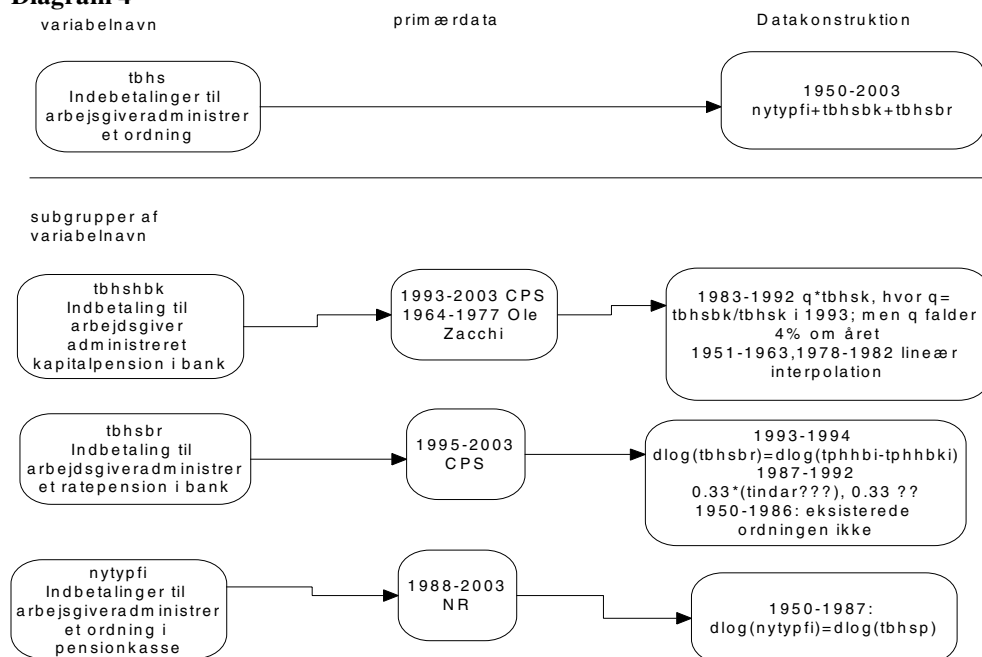
løbende ordninger ved at kende totalerne for arbejdsgiveradministreret og privattegnat og substrahere kapitalpension. I diagram 3 og 4 gengiver vi konstruktionen af disse totaler.

Diagram 3

Herefter kan de privattegnede løbende ordninger beregnes residualt. Bemærk at information fra FM ikke anvendes i disse beregninger; men i stedet anvender vi de to serier tffpi og tbhsp, som er fra nationalregnskabet.

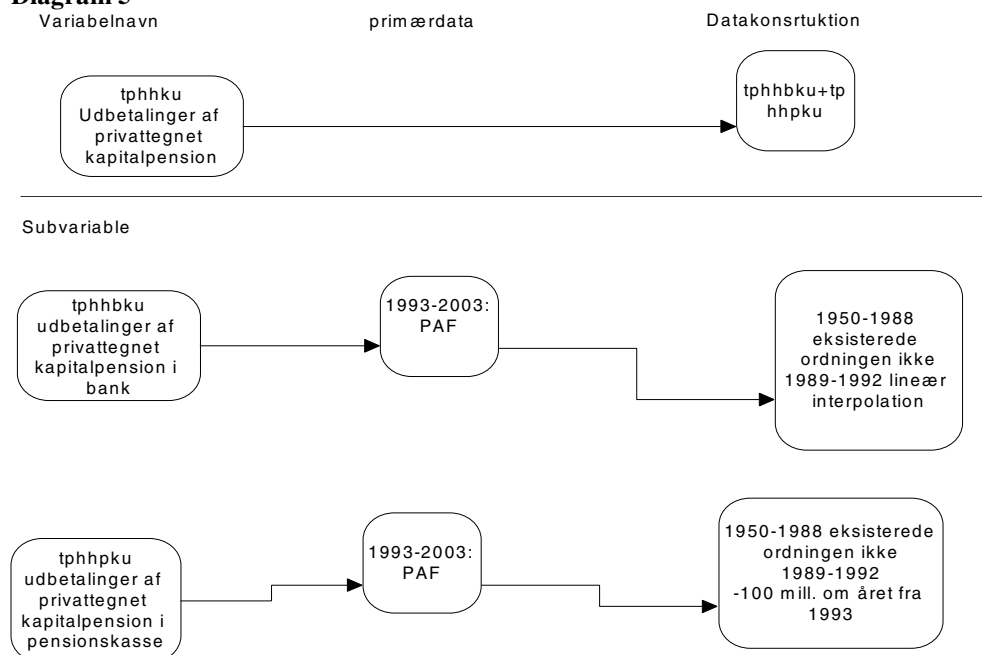
Diagram 4

Samme kommentar som til diagram 3. Disse er også gengivet i GHE27999, bilag 3.

Vi dokumenterer også udbetalingerne som noget nyt. Fremgangsmåden er magen til ovenfor. Først tilvejebringes kapitalpensionsudbetalinger for hhv. arbejdsgiveradministreret og privattegnede ordninger. Herefter beregnes de løbende udbetalinger residualt fra de konstruerede samlede udbetalinger af arbejdsgiveradministreret og privattegnede. Diagram 5 og 6 gengiver konstruktion af kapitalpensionsudbetalingerne.

Diagram 5

Vi ved ikke noget om udbetalingerne mellem 1987 og 1993, derfor denne ret arbitrære fordeling af udbetalinger.

Diagram 6

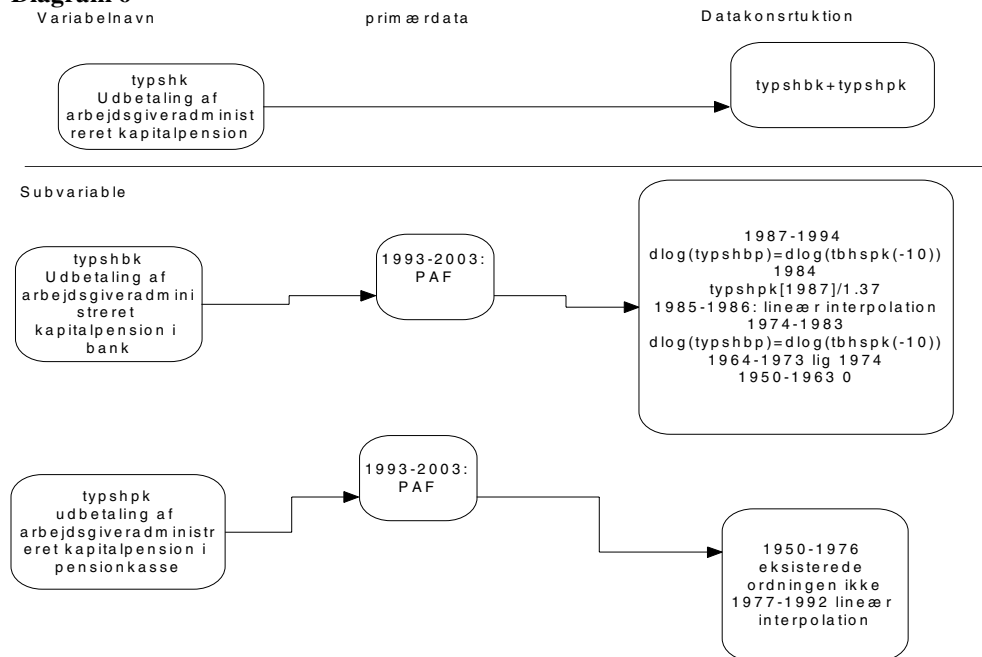

Diagram 6 viser atter den usikkerhed der er forbundet med at konstruere tal tilbage i tiden. Udbetalinger vokser som indbetalinger med et lag på 10 år???? Yderst tvivlsomt som man kan overbevise sig selv om ved at sammenligne vækstrater for de år vi har data for. Det er da også nødvendigt at udjævne en ekstrem høj vækstrate, samt omkring liggende negative, i indbetalinger omkring 1976. Derfor krumspringende 1985-1987.

Herefter kan vi konstruere totalerne for udbetalingerne fra privattegnede og arbejdsgiveradministrerede ordninger henholdsvis.

Diagram 7

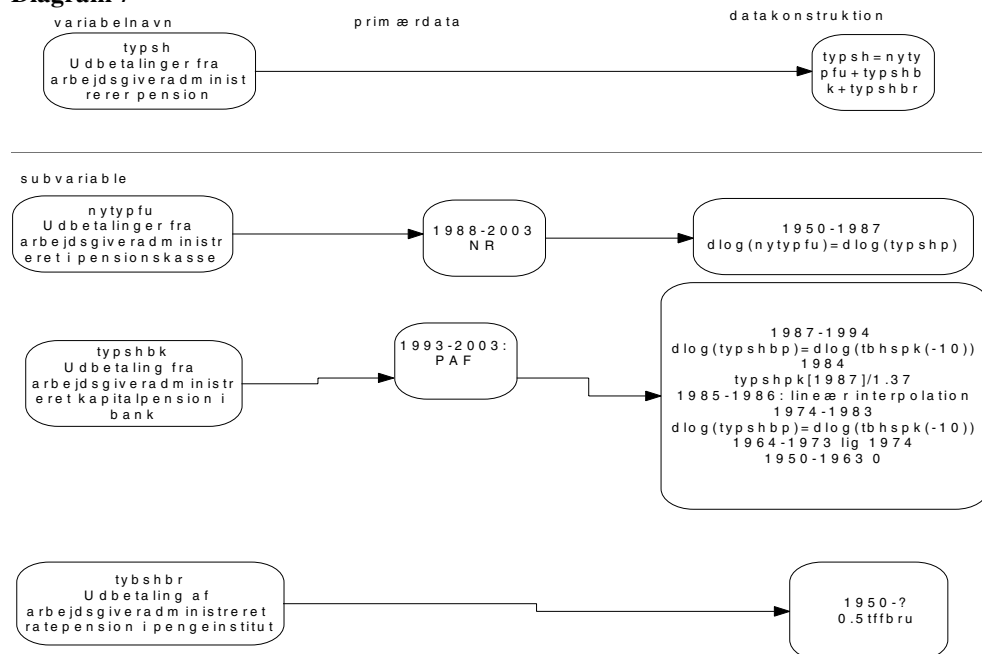
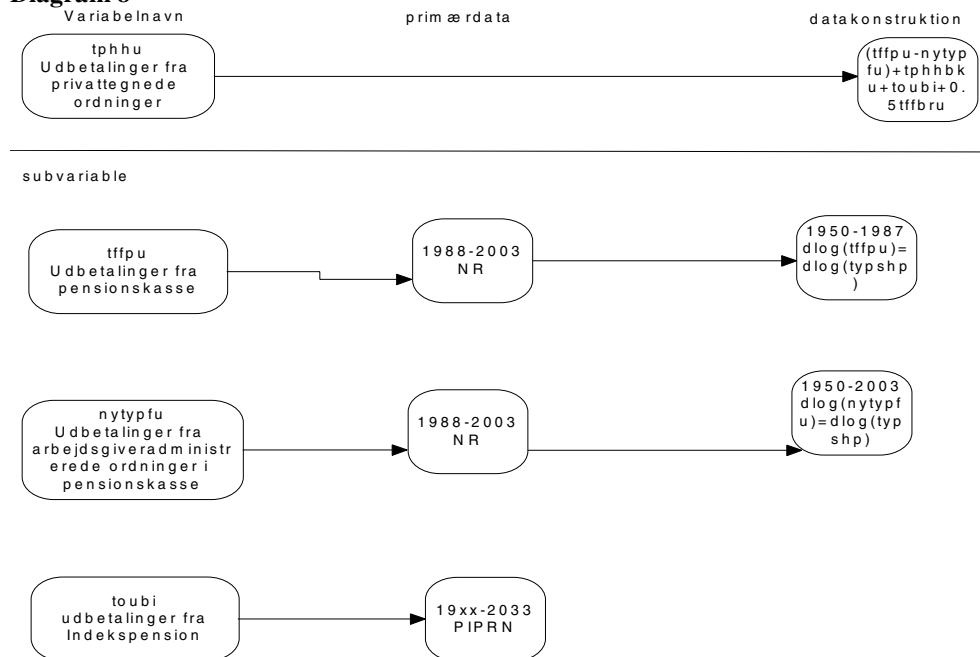
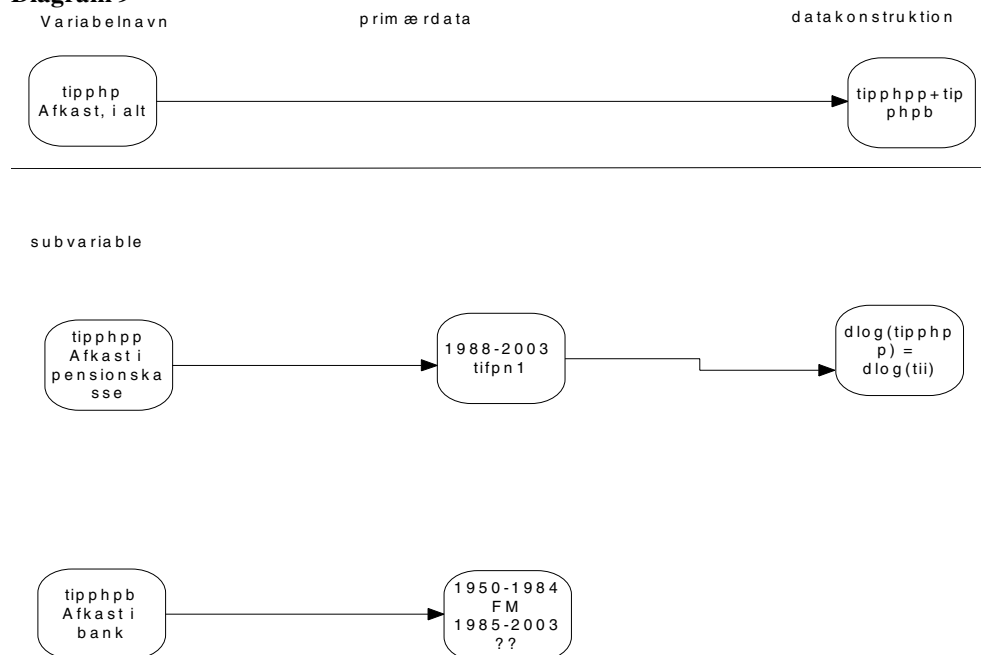

Diagram 8

I diagram 7 (og 8) er det angivet som om vi kender udbetalinger fra ratepension i bank (tffbru); men den er også konstrueret. Denne er dog konstrueret som residualen i akkumulationsligningen. Dvs. hvis vi anvender afkast efter skat⁷, formuen og indbetalingerne til at beregne udbetalingerne. Vi har fra primær statistik formuen, afkast og kursgevinster (formuen er den kursjusterede). Ønsket i PBANK har hidtil været at opgøre dette eksklusiv kursgevinster og kursgevinster hives da også ud når afkastraten beregnes; men beregninger løber af sporet her idet når udbetalinger beregnes justeres formuen ikke og et kursfald (mindre formue i morgen) vil se ud som en udbetaling. Det rettes snarest.

Vi vender os nu mod afkast og realrenteafgift. Denne følger ikke de fire ordninger afstukket ovenfor. Derimod peger de i retning af akkumulering af formuerne (se nedenfor).

⁷ Vi henviser til programmet nypbank1.cmd for dokumentation af hvordan 'afkast efter skat rate' beregnes, hvor der splittes mellem afkast i puljeindestående og andre konti.

Diagram 9

(fra 1950 – 65) antaget 0 for tipphpb. Fra primær data er forskellen da også minimal når renteindkomst i PL sektor fratrækkes renteindkomst på samtlige skattebegünstigede ordninger.

Fra diagram 9 er det også enkelt at få fordelt skatterne (realrenteafgift og pensionsafgiftsskat). I Nationalregnskabet er skatterne betalt af husholdninger (banker) og i pensionskasser af den institutionelle sektor. Derfor svarer de to ADAM variable sdrph og sdrpp blot til de to rentebegreber i diagram 9, tipphpb og tipphpp, henholdsvis.

Formuerne er det sidste vi dokumenterer. diagram 10 til 13 viser hvordan formuen for de 4 ordninger er dannet, ud fra primær statistik, afkast, og ind- og udbetalinger. Proceduren fra før hvor kapitalformuerne først gendannes bruges, med eneste hjørnesteen at de privattegnede laves fra 1960 og frem. Derefter er vi nødsaget til at anvende en anden metode fra 1950 til 1959 (se nedenfor). Herefter følger totalerne for arbejdsgiveradministreret og privattegnede ordninger, så vi residualt kan danne de løbende udbetalinger. Bemærk at afkastet for kapitalpension er iwppd og dermed bliver afkast efter skat beregnet residualt for de løbende ordninger.

Diagram 10

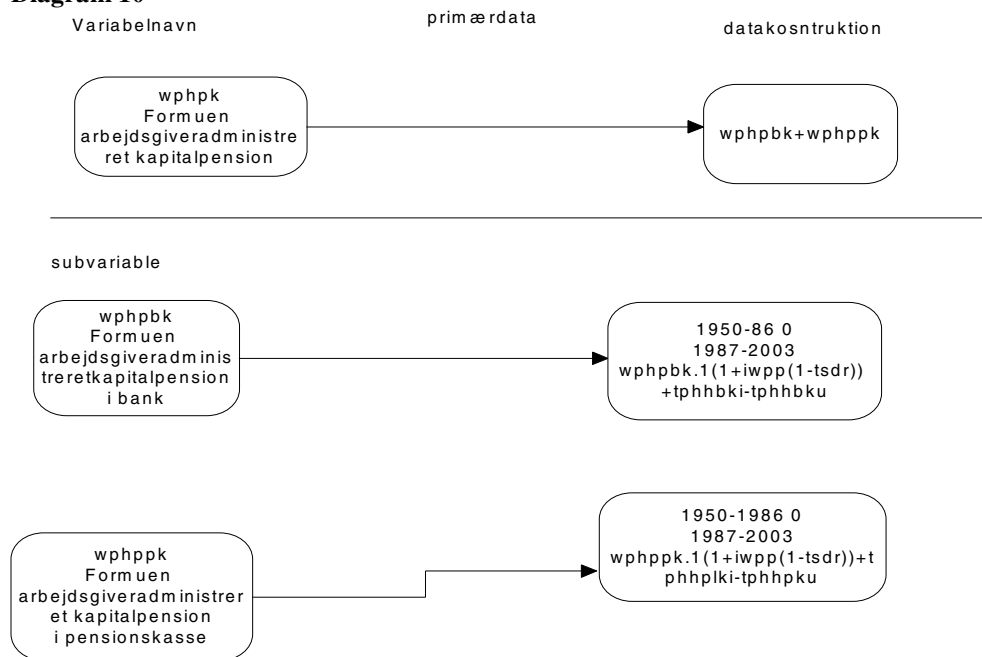
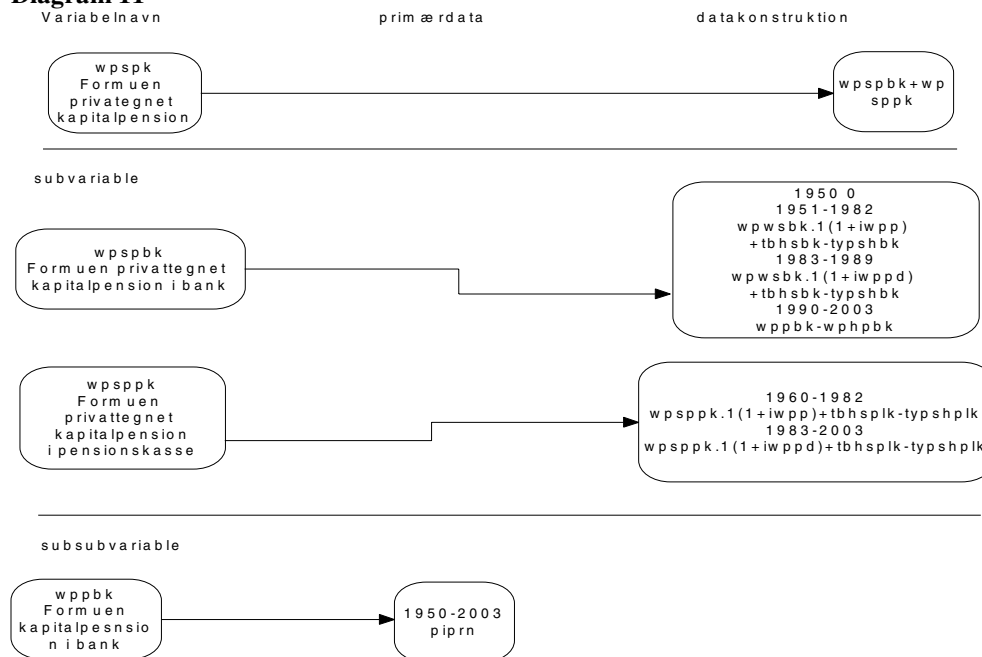
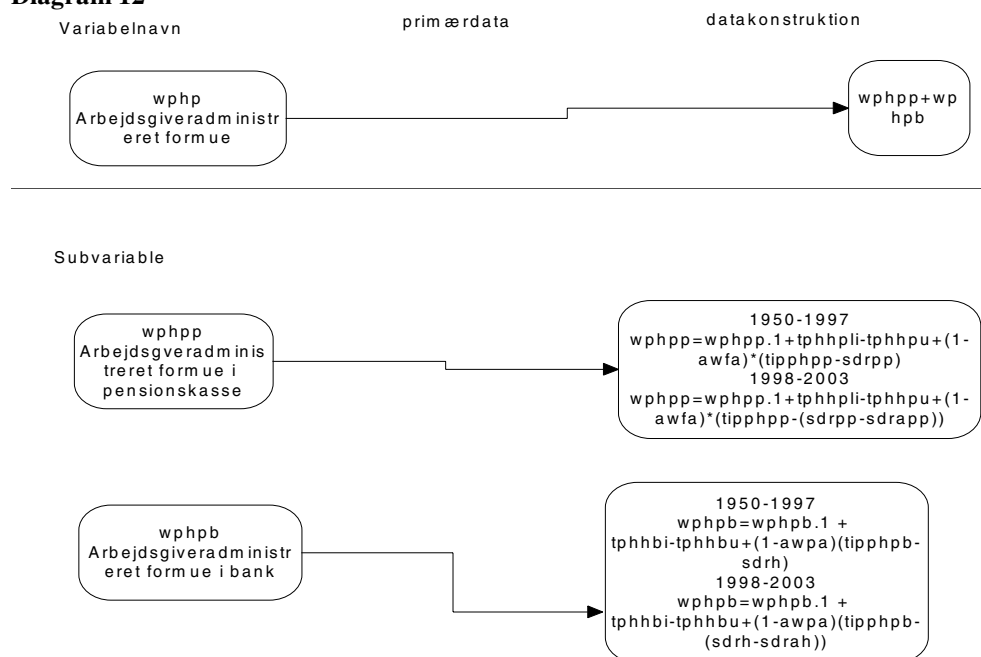
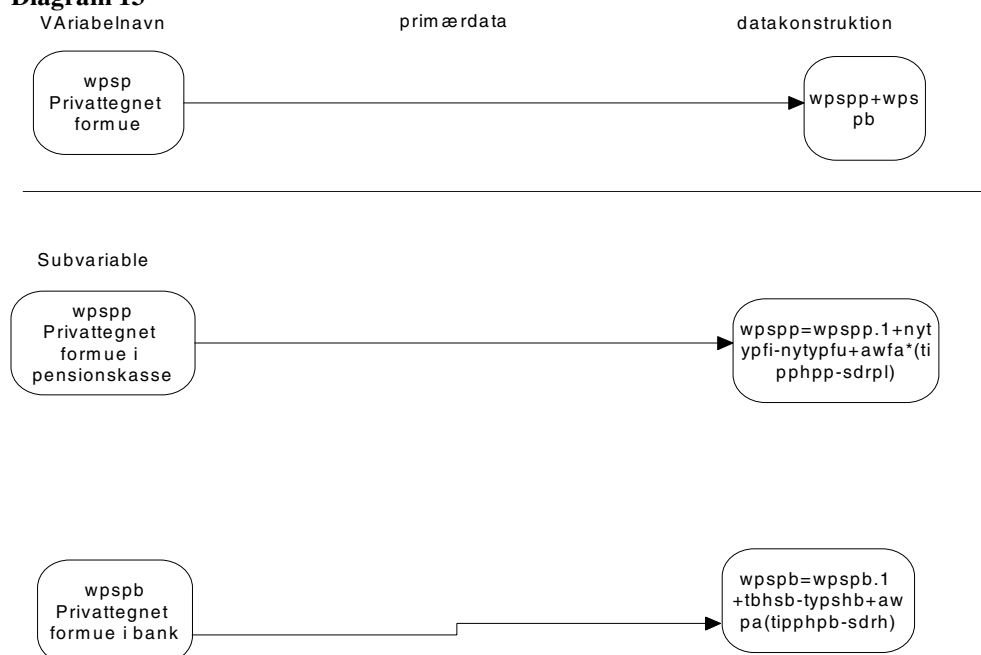

Diagram 11

Bemærk principbrudet for 1990 til 2003 i beregningen af privattegnet kapitalpension. Hvorfor fanden det????????????? Der må mangle ind/udbetalinger fra de samlede ordninger specielt dem fra depot eller hva'.

Diagram 12**Diagram 13**

I diagram 12 og 13 er der korrigeret for aktieafkastskatten, som i dag er ophævet og nu beskattes aktier med samme sats som øvrige fordringer. Det er værd at bemærke at vi ikke kan få aktieafkast skatten fordelt på pensionskasser og banker men derimod kun totalen. Denne er fordelt med andelen af realrenteafgift/pensionsafkastskat for de to sektorer, dog sådan at det kun sker hvis der er et positivt afkast; ellers er den sat til 0.

Opdateringsprogrammet. Ovenstående har kun dokumenteret tilblivelsen af værdierne fra 1950 til 1997. Vi har derfor stadig en lille hurdle tilbage nemlig

at generere for 1998 til 2003. Det er gjort i filen opdat2003.cmd. Opdateringen foregår som i diagram 1 til 13 og kun for xxxx er tingene lidt anderledes.

Det har endvidere været nødvendigt at håndrette enkelte værdier for at komme tilbage til den gamle PBANK. Det drejer sig om sdrld, som er anderledes fra 5. kontor end PBANK's tidligere værdi i 1997 og 1998. Og så drejer det sig om wppbd, som i 1998 har en anden værdi i PBANK end piatpld.prn indeholder.

LD, DMP, SP og ATP

Vi har også de offentlige kasser i PBANK og spenderer lige en halv side på dem. De fleste ordninger er nye, hvor undtagelsen er LD (atp behandles i ADAM som en skat). Af denne grund behandler vi de offentlige kasser for hele perioden 1950 til 2003 i opdat2003.cmd.

LD er atter akkumuleret fra indbetalinger i 1977 – 1979 og fratrukket udbetalinger men tillagt afkast efter realrenteafgift/pensionsafkastskat.

DMP er fra 1997 til 2002 hvorefter den overgår til SP ordningen.

SP er fra 2001 (idet den før 2001 behandles som ATP). Fra 2003 inkluderer den DMP.